

ПРОФЕСИОНАЛНА ГИМНАЗИЯ ПО ДЪРВООБРАБОТВАНЕ И ВЪТРЕШНА АРХИТЕКТУРА „Йосиф Вондрак“

05.10.2021 г. БРОЙ 1

ЗА ГИМНАЗИЯТА: Разположено в непосредствена близост до центъра на града, училището разполага с квалифициран педагогически екип, внедрени в учебния процес съвременни компютърни технологии, работилници с обновено оборудване, арт студия за професионална подготовка, богата библиотека и условия за спорт.

Гимназията е носител на орден „Кирил и Методи“ – първа степен за принос в просветното дело, награда „Гран при“ и златен медал на изложенията в Лондон и гр. Бари, Италия.

Още от учебната 1897/1898 г. при завършване на занятията се подготвя мебелна изложба – традиция, запазена до днес. През 1906 г. Йосиф Вондрак – първият директор на училището – полага основния камък на сегашната сграда. Дело на наши възпитаници са: прочутият кабинет в бяло за двореца в Евксиноград, мебелите, изработени от чуждестранни фурнири в края на 30-те години, спалните от пирамидален махагон, столовата от палисандрово дърво – шедьовър, създаден през 1920 г.; кабинетите, направени от съчетание на ясен, коренища и орех. От началото на 40-те години на ХХ в. са дърворезбите на входната врата на църквата „Света Троица“/1930/, владишкият трон /1932/, иконостасът в църквата „Света Богородица“ в град Русе.

На 16 януари 1938 г. колекцията от предмети, изработени от ученици под ръководството на художника Георги Каракашев, получава златен медал на изложението в Париж. Златни медали и почетни дипломи носят и участниците в изложенията в Лиеж, Франция и Солун, Гърция.



Първият учебен ден в ПДГВА „Йосиф Вондрак“

Гимназията, носител на орден „Кирил и Методий“ I степен, е с достоен принос в професионалното дело. Преосмисляйки традициите, ПДГВА „Йосиф Вондрак“ гради настоящето и уверено очертава бъдещето. Обучението се осъществява от висококвалифициран преподавателски екип.

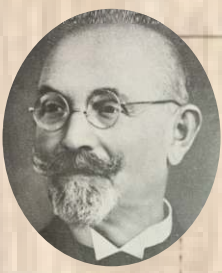
ЙОСИФ ВОНДРАК е роден на 5 октомври 1861 година в малкото, но живописно чехословашко градче Бехине, разположено на река Лужница. Първоначалното си образование получава в родното си място, а специалното в град Линц- Горна Австрия, от 1874 – 1878 година. След като се специализирал по мебелно столарство, отива

във Виена, където работи като помощник-майстор в известни столарски фабрики на Адолф Шпицер, Август Уйчестъм и Рихард Лудвиг до 1885 година. За да попълни своите знания и обогати своята опитност той продължава да кара вечерни курсове по специалността във Виена. През месец юли 1889 той е поканен от Министерството на Народната Просвета да дойде в България и поеме като първостепенен управител-майстор ръководството на столарския отдел при „Държавна учебна занаятчийница“ в село Княжево.

за дългогодишния опит и вещина като директор, свидетелстват следните награди: златен медал за изложение на мебели от столарската фабрика на Фердинад Шнайпарцер в Линц през 1887 година; орден за гражданска заслуга V степен от Негово Царско Височество княз Фердинад през 1898 година и орден Св. Александър (кавалерийски кръст) пак от княз Фердинад за сътрудничество при устройване на занаятчийската изложба в Русе през 1899 година; златен медал от всенародната изложба в Милано през 1904 година; златен медал от Лиеж (1905) и после най-голямата награда Диплом „ХОНЕР“ от Балканската изложба в Лондон, където е бил изпратен като член на комитета по уредба на българския отдел. С цел да се възобнови и усъвършенства старобългарският стил в мебелите и вътрешната архитектура на българските жилища, ЙОСИФ ВОНДРАК дарява ЛИЧНИ средства -20хил. лева, които да послужат като основен капитал за учредяване на фонд „ЙОСИФ ВОНДРАК“. Целта на фонда е да се премирят най-сполучливо изпълнените в старобългарски национален стил проекти, във вид на рисунки, скици, детайли, перспектива и акварел. ЙОСИФ ВОНДРАК - една велика личност, безспорен професионалист, личност с високо патриотични чувства, висок морал и непрестанни грижи за развитие и усъвършенстване на столарството в България.



НИЕ СМЕ УЧЕНИЦИ  **НИЕ БЯХМЕ УЧЕНИЦИ**
В ПРОФЕСИОНАЛНА ГИМНАЗИЯ ПО ДЪРВООБРАБОТВАНЕ И ВЪТРЕШНА АРХИТЕКТУРА
„ЙОСИФ ВОНДРАК“ – РУСЕ



ПГДВА „Йосиф Вондрак“

Учениците от ПГДВА "Йосиф Вондрак" - Русе взеха участие в инициативата "Европейски ден на спорта в училище", която е част от кампанията "Европейска седмица на спорта #BeActive". Ученици от осми и девети клас се състезаваха в Парка на Младежта, като пробягаха определеното разстояние и преминаха през различни препятствия. Те бяха разделени на два отбора - момчета и момичета. Първи от отбора на момчетата финишира Габриеле Ламбев от 8.б клас, а от отбора на момичетата Александра Лекова от 8.а клас.



Скъпи ученици, колеги, приятели,

Гимназията по дървообработване и вътрешна архитектура „Йосиф Вондрак“ празнува 160 год. от рождението на своя патрон – основателят на първото Столарско училище България Йосиф Вондрак.

През далечната 1885г. един ентузиаст в Княжево поставя основите на обучението на специалисти в три занаятчийски области, една от които е столарството. Сградата в Русе на ул. „Александровска“ №108 притяжава учители и ученици в стремежа им да изразят творческия плам светоусещането си, претворено в дървени пластики, дърворезби, мебели, интериорни решения, сувенири. Витрините на нашето училище блесят с шедеври от миналото, доказващи уменията и ненадминатия талант на учители и ученици.

Днес, в 21 век, ПГДВА е утвърдено средище на творческия дух, място, където вие, нашите

ученици, изграждате качества на мебелисти, дизайнери, полиграфисти, художници-приложници.

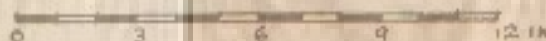
Вие, заедно с прекрасните специалисти, вашите учители, стеновите творци, продължителни на едно вдъхновяващо дело, достойни последователи на Учителя Йосиф Вондрак.

Чествайки годишнината от рождението на нашия патрон, нека отдадем дълбоката си признателност към делото на основателя, но нека и с гордо самочувствие да заявим привилегиата да учим и работим в Гимназията по дървообработване и вътрешна архитектура „Йосиф Вондрак“! Привилегиа, която позволява крилете да се разтворят за полет, която дава хоризонти, ражда творческото самочувствие и вярата в собствените сили.

Красив полет на духа, скъпи ученици, колеги и съмишленици и честит празник!

Марияна Гъркова,
Директор на ПГДВА

FRONT

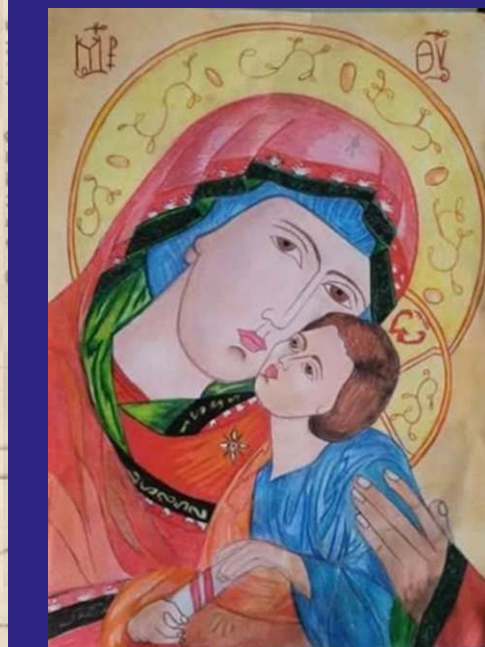


SIDE

LOUIS XV ARM CHAIR



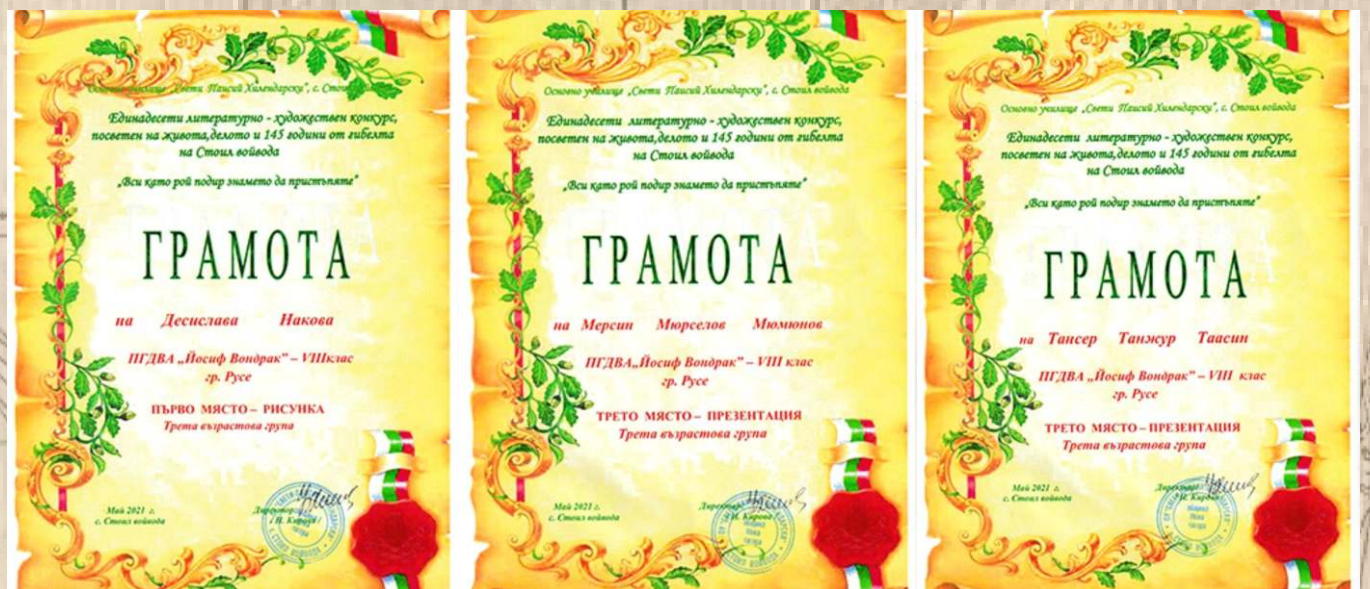
ПОРТРЕТ НА Йосиф Вондрак
Моника Александрова 8 а клас



Приключи Третия национален конкурс за дестка рисунка "Вяра и упование" - гр. Русе, 2021 г., организиран от РБ "Л. Каравелов". В раздел "Икони" на второ място бе класиран Диан Искров Иванов, ученик от 10а клас, специалност "Интериорен дизайн".



2019 г. - Конкурс за дизайн на къщички за птици в ПГДВА "Йосиф Вондрак":
- Ниляй Зюлжарова - 10 а за оригинално художествено оформление;
- Антоанета Тотева 10 а за майсторска живопис;
- Диан Иванов - 9а за оригинална художествена идея;
- Даяна-Тереза Самоукова -10 а награда на Обединението на учителите по професионална подготовка



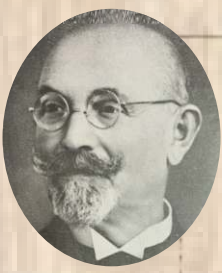
Награди за ученици от ПГДВА "Йосиф Вондрак", участвали в Единадесети литературно-художествен конкурс, посветен на живота, делото и 145 години от гибелта на Стоил войвида "Вси като рой подир знамето да пристъпяме".



Отлично представяне на: Алис Мустафова и Ренета Захариева от 8а клас, участвали в XVI коледно състезание по информационни технологии и завоювали призови места.



Грамоти за участие и оригинално представяне в Националния конкурс по превенция на наркоманиите на тема: "Човекът - свободен и независим" с организатор Община Благоевград, получиха учениците от 8в клас, специалност "Полиграфия", класният им ръководител - Елка Павлова и педагогическият съветник - Гертана Спасова.



ПРЕДСТАВЯМЕ ВИ НАШИТЕ ТАЛАНТЛИВИ УЧЕНИЦИ



2018г. -фотоизложба-Хоанг



2019г.- Изложба „Живописни
настроения“ на Ивайла Минкова
10-и клас



Ангел Начев- бивш ученик

Част от творбите на русенския дърворезбар Ангел Начев, бивш ученик на ПГДВА "Йосиф Вондрак" - Русе (1995 - 1999 г.), сега разнасят славата на златните му ръце далеч по света: Англия, Хърватия, Черна гора, манастир Острог, Шотландия и Испания.



награди от Пловдив



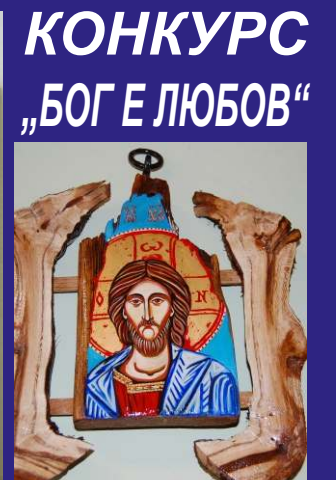
Елжана Жекова



Емил Петров



Михаил Иванов



Сабина Миланова

КОНКУРС „БОГ Е ЛЮБОВ“



На 01.10.2021г., по време на III-ти час по български език и литература с IX "а" клас, се проведе онлайн среща с младата българска писателка - **Йоана Вълчева**, автор на романите "Съвест", "Пегол" и "Пратеник на полумесеца". Събитието се осъществи във връзка с инициативата "Известни българи четат на деца", организирана в рамките на кампанията "Походът на книгите" на Асоциация "Българска книга". Учителят по български език и литература - Дияна Бобокова, представи Йоана Вълчева, автор на романтични трилъри. Писателката запозна учениците с необходимостта от мотивация за четене, предимствата от четенето на художествена литература. Известната българка прочете интересни откъси от романите си "Пегол" и "Пратеник на полумесеца". В края на часа авторката акцентира на силата на

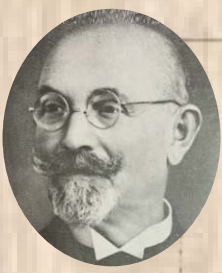
мечтите и колко е важно всеки да има такива. Учениците споделиха своите цели и мечти, които предварително бяха записали върху специален Планер, изготвен от Йоана Вълчева. Срещата беше изключително ползотворна, интересна и мотивираща за учениците. След учебния час те изявиха желание да прочетат представените романи и да ги разменят помежду си.



ЕВРОПЕЙСКИ ДЕН НА ЕЗИЦИТЕ 26.09.2021 г.

Той бе отбелязан в гимназията с музика, много усмивки и викторина. Учениците теглиха късмети с изрази, написани на различни езици, като имаха за задача да разпознаят езика. Съветът на Европа окуражава многоезичността на континента с убеждението, че езиковото многообразие е средство за постигане на по-добро межкултурно разбиране и е ключов елемент от богатото културно наследство на Европа.





ЕСЕ НА ТЕМА: МОЕТО УЧИЛИЩЕ

ОТ УЧЕНИЦИ:

... Разбрах за пет години, как да се справям, как да пазя и ценя това, на което ме учат. С всеки изминал ден, човек научава все нещичко. Това което уча, може да ми даде много възможности за бъдещата ми работа - да се занимавам с архитектура, ми създава удоволствие и преценка за самата мен - колко съм се развила през тези пет години. Мога да кажа, че училището ми е вторият дом. Искам да спомена, че ако не бяха моите учители с труд, нерви, натиск до сега, едва ли щях да напиша нещо на този лист. Не е страшно да се ходи на училище, даже гледам да не изпускам всеки един момент...

Виктория Стоянова 12-и клас

... Вече пета и последна година съм в Гимназията по дървообработване. Годините тук минаваха бързо и неусетно. Освен хубавите емоции, тук се запознах с много опитни, мили, разбрани и добри учители. Със сигурност, ако имам възможност, някой ден, ще се връщам - за да видя какво се случва с това училище, в което годините минават като седмици...

Християна Крумова 12-и клас

Винаги се помни първият учебен ден, в който със страх и любопитство влизам в стая с непознати, но всъщност приятели. Минавайки по коридорите и стаите, страхът отминава, а аз все повече се привързвам към съучениците си. Училището е място, където порастваме и се развиваме като личности, където опознаваме другите и себе си покрай тях. Първоначално, общуването между нас беше трудно, но след като се сприятелихме, се оказа, че имаме много общи интереси в областта на дизайна.

Понякога се сърдим на своите учители, че са толкова строги и взискателни, но те го правят, защото мислят за нас.

Моето училище - спирка, наречена живот, откъдето тръгваме след мечтите си...

Ниляй Зюлжарова 12-и клас

... Радвам се, че влязох в това училище, защото професията много ми харесва и тук намерих нови приятели. Надявам се всички да завършим успешно. Преди се оплаквахме, как искаме по-бързо да минава времето, а сега броим месеците, които ни остават заедно. Още малко и всеки ще поеме по пътя си и не се знае, дали ще се видим скоро. Радвайте се, че сте на училище, защото после почва сериозното. :)

Глория 12-и клас

... Ще помним детството и времето прекарани тук. Точно тези спомени ще ни карат да продължим напред към нашия нов живот. В това училище ние научихме много за самите нас. Толкова много неща се случиха за тези

пет години! Също ние трябва да се замислим за това, какво точно не сме направили, за пропилените възможности и за това, какво можехме да постигнем, ако бяхме дали всичко от себе си.

Дамян Стойчев 12-и клас

Решението да вляза в ПГДВА "Йосиф Вондрак" беше най-доброто решение, в живота ми. От деня, в който влязохме тук, ние започнахме да се изграждаме като хора. Тези години, бяха едни от най-хубавите в живота ми. Въпреки, че сме имали своите възходи и падения, ние успяхме... Преди време ме питаха: съжалявам ли за избора си; Аз казах - не. Даже ако мога, бих се върнал обратно в осми клас, за да преживея всички тези години отново. Искам да благодаря на всички учители, които бяха до нас в трудните моменти! Искам да благодаря на класа, с който прекарах немалка част от живота си!

Кристиан Цанев 12-и клас

Това е миг, който изпълва думата училище със значение за нещо непознато, но интересно и примамливо. Всеки ден минавам по коридорите, влизам в класната стая и всичко е толкова естествено, защото с годините страхът, нетърпението, неувереността отпадат и всичко става по-близко. Понякога се сърдим на своите учители, че каквато летва си поставиш - такава ще имаш възможност да прескочиш. В един клас сме събрани толкова различни хора, но всеки може да намери мястото си - такъв, какъвто е. Училището е мястото, където порастваме и се развиваме като личности.

Даяна-Тереза Самоукова 12-и клас

Един учител се приближава и ти казва: "Честит първи и последен учебен ден!" и едва тогава осъзнаваш какво не е наред... Изнизиха се неусетно четири години. Четири години на споделени моменти на щастие и тъга: като в едно семейство.

Настигат ме бавно носталгични чувства. Безгрижните дни си отиват, а на тяхно място идват мисли и въпроси: "А сега какво? Какво следва?"

Всеки казва: "Едни от най-хубавите ти години минават в училище!" Сигурно на сегашните осмокласници им е омръзнало да го чуват, но аз като една бъдеща абитуриентка, прекарвайки последните си дни тук, мога да потвърдя истинността на тези думи. Оценявайте времето си тук, бъдете добри към съучениците си и учителите, накрая ще ви останат само спомените!

Габриела Иванова 12-и клас

ОТ УЧИТЕЛИТЕ:

Жулиета Канарини

Моето училище през 1978- 1982 година, носеше името ТДВА "Ангел Главчев" Тук кипеше активен живот и дните изискваха от нас старание, сериозно отношение и труд. Редуваха се занятия и практика. Подготовката и изискванията към нас - учениците, бяха високи. И ние ги оправдавахме. Продължих обучението си и години по-късно ПГДВА "Йосиф Вондрак" стана моето работно място. Заварих мои учители, които ме посрещнаха радушно като колега. "Времето е в нас и ние сме във времето" носим със себе си всички умения и знания и сега обучаваме учениците.

Иванка Савова

ПГДВА е моето минало и моето настояще. Наричам го моето училище, защото тук завърших средното си образование и след години се завърнах отново, като преподавател по специални предмети. Тук получих знания, грижи и ценни приятелства.

Румен Иванов

Започнах образованието си в техникума по дървообработване и вътрешна архитектура "Ангел Главчев" през 1972 г. в специалност дърворезба и вътрешна архитектура. Това определи пътя на моето професионално развитие, което допълни специалността ми от висшето образование. Работата в училище премина в преподаване на предмети, като стилознание и специално рисуване. След прекъсване постъпих отново като учител по теоритична подготовка - дизайн. Това ми даде възможност да предам знанията си и опита на учениците надграждани във времето. Сега и в училище винаги съм чувствал удовлетворение от това, че много от учениците продължават професионалното си развитие.

Ивелина Микова

...Когато през есента на 1987 г. пристъпих прага на "Техникума по дървообработване и вътрешна архитектура" не съм си помисляла, че шест години по-късно ще бъда колега на моите преподаватели - инж. Борислав Захариев, инж. Васил Зарков, инж. Даниел Ангелов, Анита Коларова...

И така - до днес. 2021 г. ... Надявам се да доживея време, когато ще бъда колега на мои ученици...

Андрей Лападжов

Моето училище е най-правилният избор, който съм направил, въпреки че съм бил дете. Общобразователната и професионална подготовка, която получих през тригодишния курс на обучението си, ми позволи да продължа образованието си във висше учебно заведение, където надградих знанията и уменията си в същата насока. В момента съм учител по специални предмети в същото училище. Ако трябва да избирам пак, бих избрал същото училище, тъй като изработването на изделия от дървесина си остава голямо предизвикателство мен и го правя с удоволствие. В момента преподавам четирдесет годишния си опит и любовта си към професията на учениците.

Васил Василев

Училище с история и традиции, създадо множество професионалисти с успешна реализация. В годините практическите занаяти, като че ли са ориентирали повече към съвременните технологии, които навлизат, но те трябва да запазят връзката между минало и бъдеще.

